

டீகோ ரிவேரா

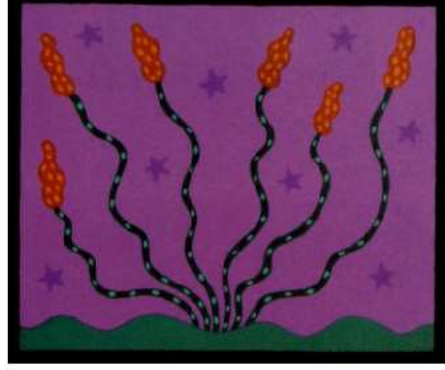

ஜேநெட் & ஜோனாஹ் வின்ட்டர்

தமிழ் : நிவேதா

டகோ ரிவேரா

ஜேநெட் வின்ட்டர்

ஜோனாஹ் வின்ட்டர்

மெக்ஸிகோவின் அடர்ந்த

மலைகளுக்கு நடுவில் ஒரு நகரம்.

அதன் பெயர் கோனஜோடோ.

அங்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியான இரண்டு
பெற்றோர் இருந்தனர். அதற்குக்காரணம்
அவர்களின் இரட்டை மகன்கள் **டிகோ**
மற்றும் **கார்லோஸ்**.

ஆனால், இரண்டு வயதுக்கு
முன்பதாகவே கார்லோஸ் உடல் நலம்
சரி இல்லாமல் இறந்து போனான்.

இத்துயரம் டிகோவை தனிமையில் ஆழ்த்தியது.
கார்லோஸ் போலவே அவனது உடல் நிலையும் சரி
இல்லாமல் போனது. மருத்துவர் அவனுடன்
எப்பொழுதும் ஒரு நர்ஸ் இருக்க வேண்டும் என்று
கூறினார். அந்தோனியா என்னும் இந்திய பெண்ணை
அவர்கள் கண்டறிந்தனர்.

அந்தோனியா, டீகோவை மலை மேல்
இருக்கும் அவரது குடிசைக்கு அழைத்து
சென்றார். அங்கு புதிய காற்றும், சூரிய
ஒளியும் கிடைத்தது.

அவரது குடிசை மிகவும் சிறியதாக
இருந்தது, எனினும் அது டீகோவுக்கு
சிறந்த இடமாக இருந்தது.

வீட்டினுள்ளே வியக்கத்தக்க பொருட்கள் இருந்தன.
அங்கு மெழுகுவர்த்திகளும், சிறு சிறு பொம்மைகளும்
இருந்தன. எல்லா வகை மூலிகைகளும், உலர்ந்த
பழங்களும் இருந்தன. டீகோவை குணப்படுத்த
அவற்றை எல்லாம் பயன்படுத்தினார்.

டீகோ தூங்கும் போது கூட
மூலிகைகளின் வாசத்தை முகர்ந்துக்
கொண்டே தான் தூங்குவான்.

பகல் நேரங்களில் அவன் காட்டில்
விளையாடுவான். விலங்குகள்
எல்லாம் அவனின் நண்பர்கள்.

ஒரு நாள் டீகோ விசில் அடித்தான்.
பதிலுக்கு ஒரு கிளியும் விசில்
அடித்தது. அன்று முதல் அக்கிளி
அவனுக்கு செல்லப்பிராணி ஆனது.

டீகோ ஆரோகியமாகவும், பலமாகவும்
வளர்ந்தான். அவன் வீட்டிற்கு செல்ல
வேண்டிய நேரம் வந்தது.

அவன் வீட்டிற்கு வந்ததற்கு
பரிசாக, அவன் பெற்றோர்
அவனுக்கு கலர் பென்சில்களைக்
கொடுத்தனர்.
மகோ வீட்டிலுள்ள எல்லா
சுவர்களிலும் வரைய ஆரம்பித்தான்.

அவனுக்கு வரைவது மிகவும்
பிடித்திருந்ததால் டீகோவின் அப்பா
அவனுக்கு ஒரு அறையை அமைத்துக்
கொடுத்தார். அதன் சுவரெல்லாம்
கரும்பலகையால் ஆனது. டீகோ அந்த அரை
முழுவதையும் சுவரோவியங்களால்
நிரப்பினான்.

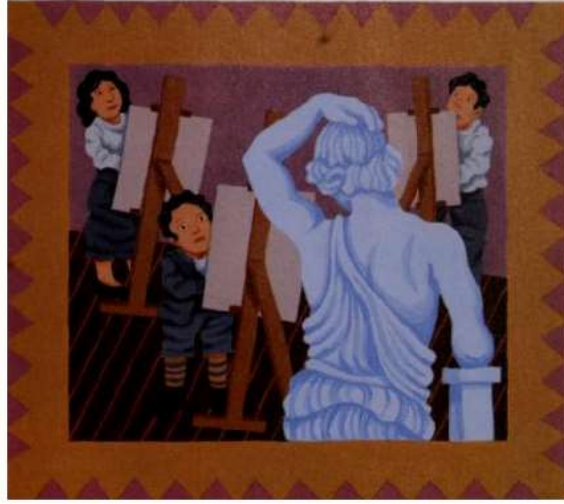
பள்ளியில் உட்கார்ந்திருப்பது
அவனுக்கு கடுமையாக இருந்தது.
நாள் முழுவதும் பகல் கனவு கண்டுக்
கழித்தான்.

வீட்டிற்கு வந்ததும், அவனே தன்
கையால் செய்த சிப்பாய்
பொம்மைகளுடன் விளையாடுவான்.
அவை ஒரு 5000 இருக்கும்.

வண்ணங்களால் நிறைந்த அனைத்தும்
அவனுக்கு பிடித்திருந்தது. சிறிய
ஓவியங்களை காண்பதற்காகவே
தேவாலயத்துக்குச் செல்ல
விரும்பினான்.

அவன் பெற்றோர் அவனை கலை
பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்த்தனர். அங்கு
இருப்பவர்களில் அவன் தான் மிகவும்
சிறியவன். அது பெருமைக்குரிய
விஷயம்.

ஆனால், அந்த கலை பள்ளிக்கூடம்
அவனுக்கு சலிப்பாக இருந்தது. அவன்
இயற்கையாய் இருப்பதை வரைய ஆசை
பட்டான். எதையும் பார்த்து வரைய
விரும்பவில்லை. ஆதலால், அவன் கண்ணில்
பார்பதை எல்லாம் வரைந்தான்.

மனிதர்களின் இறந்த நாளில் நடப்பதை
கூட வரைந்தான். அது இறந்தவர்களை
நினைத்து பார்க்கும் நாள்.

பண்டிகை நாட்களை வரைந்தான். அது
ஒரு சிறப்பான நாள், அனைவரும்
வண்ண முகமூடிகளை அணிந்துக்
கொண்டு தெருவில் ஆடிக் கொண்டு
இருப்பர்.

ஒரு நாள் டீகோ மிகவும் பயங்கரமான
நிகழ்வை கண்டான். வேலைநிறுத்தம்
செய்யும் வேலைக்காரர்களை,
உண்மையான வீரர்கள் சுட்டு தள்ளுவதை
கண்டான். அவன் அதையும் வரைந்தான்.
அவன் பார்ப்பது அனைத்தும் வரைந்தான்.

அவன் பார்பதை எல்லாம் அவன்
விரும்பவில்லை. அதனால் தான் ஏழை
மக்களின் சமத்துவத்துக்காக
போராடினான். அவர்களின் நல்ல
வாழ்க்கைகாகவும், நியாயமான
சம்பளத்திற்காகவும் போராடினான். அவன்
மக்களை அவன் மிகவும் நேசித்தான்.

அவன் மிகவும் விரும்பிய ஒன்று ஓவியம்
வரைவது. அதனால் தான், உலகின் சிறந்த
கலை மையமான பாரிஸ்'க்கு சென்றான்.
ஆனால், அங்கு சென்று விட்டு
மெக்ஸிகோவை பற்றியே நினைத்துக்
கொண்டிருந்தான்.

பின்பு, டீகோ இத்தாலிக்கு சென்றான்.
அங்கு தேவாலயங்களுக்குள் அழகான
சுவரோவியங்களைக் கண்டான். அவை
அவனுக்கு புது புது யோசனைகளை
தந்தது.

மெக்ஸிகோவிற்கு சென்று அவனது
யோசனைகளை ஓவியங்களாக
மாற்ற காத்துக்கொண்டிருந்தான்.

அன்றிலிருந்து சுவரோவியங்களை வரைய
ஆரம்பித்தான். அவை அவனுக்கு
பெரும்புகழை ஈட்டித் தந்தது. அவனது
சுவரோவியங்கள் மெக்ஸிகோ மக்களின்
கதையை சொல்லியது.

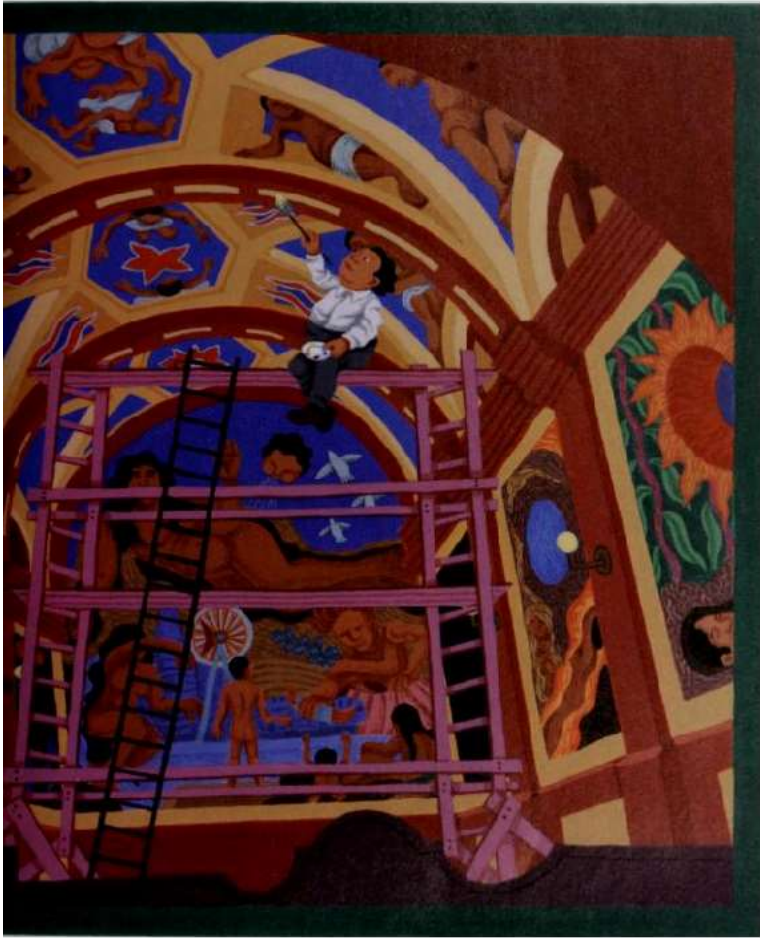
இரவும் பகலும் டீகோ வரைந்து
கொண்டே இருந்தான். அவனது
நண்பர்கள் அவனைக் காண ஏணி ஏறி
தான் வர வேண்டி இருந்தது.

ஒரு நாள் அவன் மிகவும் சோர்வாக
தூக்கக்கலக்கத்தில் இருந்தான்.
மேலிருந்து கீழே விழுந்து விட்டான்.

ஆனால் அவன் அதை
பொருட்படுத்தவில்லை, அவனது
சுவரோவியங்கள் தான் அவனுக்கு
பெரிதாக இருந்தது. அவன் கண்ட
அனைத்தும் அவனது ஓவியங்களில்
இருந்தது. அந்தோனியாவின்
குடிசையிலிருந்து ஒருவரின் இறந்த நாள்,
பண்டிகைகள், பாலைவனத்தின் காட்சிகள்,
காடுகளின் காட்சிகள் வரை அனைத்தும்.
அவனது சுவரோவியங்கள் மிகப்பெரியது.
அவற்றை போல இவ்வுலகில் எதுவும்
இல்லை.

டீகோ ரிவேரா ஒரு தலைசிறந்த
ஓவியர் ஆனார். அவரது ஓவியங்கள்
மெக்ஸிகோ மக்களை
பெருமைப்படுத்தியது. இன்றும்
பெருமைப்படுத்திக் கொண்டு தான்
இருக்கிறது.

டீகோ ரிவேரா பற்றிய குறிப்பு

ஜோஸ் டீகோ மரியா ரிவேரா டிசம்பர் 8, 1886 அன்று மெக்ஸிகோவின் கோனஜோடோவில் பிறந்தார். உலகத்தில் உள்ள அனைவரும் அவரை பற்றி கேள்வி பட்டு இருப்பர். ஏனெனில், ஓவியக்கலையின் அர்த்தத்தையே மாற்றி அமைத்தவர் அவர். மற்ற ஓவியர்களை போல, அருங்காட்சியகங்களில் மாட்டி வைப்பதற்காக அவர் வரையவில்லை. மாறாக, சாதாரண மக்கள் பார்ப்பதற்காக பொது வெளிகளில் சுவரோவியமாக வரைந்து வைத்தார். டீகோவை பொறுத்தவரை மெக்ஸிகோ மக்களின் மரியாதையையும், உலகில் உள்ள உழைக்கும் மக்களின் வாழ்க்கையையும், மெக்ஸிகோவின் முழுமையான கலை நயத்தையும் வெளிப்படுத்த பொது சுவர்கள் தான் சிறந்த இடமாக தெரிந்தது. ஆதலால் தான், மெக்ஸிகோவின் பள்ளிகள், அரண்மனைகள், அரசாங்க கட்டிடங்கள் எல்லாம் டீகோவின் சுவரோவியங்களால் நிறைந்தது. அவரின் புகழ் மெக்ஸிகோவை தாண்டி படர ஆரம்பித்தது. சான் பிரான்சிஸ்கோ, டெட்ராய்ட், நியூயார்க் நகர்களின் சுவர்களெல்லாம் அவரின் ஓவியத்தால் நிறைய அழைப்பு வந்தது. இதில் ஈர்க்கப்பட்டு வட அமெரிக்கர்களும் சுவரோவியம் வரைய ஆரம்பித்தனர். டீகோ ரிவேரா தனது வாழ்நாளில், இரண்டரை மைல் தூரம் சுவரோவியங்கள் வரைந்ததாக அறியப்படுகிறது. நவம்பர் 24, 1957 இல் டீகோ ரிவேரா அவரின் ஓவிய அறையில் மரணித்தார்.

டீகோவுக்கு தி நியூயார்க் டைம்ஸின் சிறந்த விளக்கப்பட்ட
பிள்ளைகள் நூலின் விருதும், பெற்றோர் சாய்ஸ் என்ற
விருதும் 1991 இல் வழங்கப்பட்டது.

